

**PROIECTE
DE
INOVAȚII**

**PROPUSE
PENTRU
ZIUA
DE**

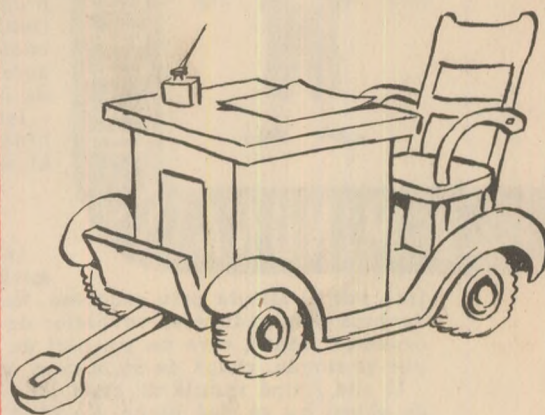

**DE
CATRE**

Desen de H. LERU

Oglindă pentru îngîmfați, ca să-i vadă și pe cei de jos

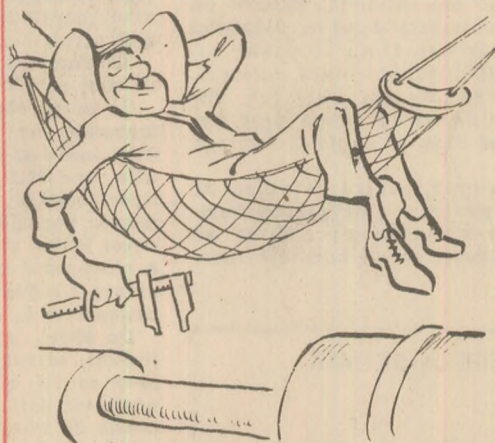
Birou-legătură-cu masele, atașabil la orice mijloc de tracțiune

Dosar-coș, cu rezolvare automată pentru birocrăți

Scaun-rucsac pentru ședințomani

Hamac adaptabil la orice loc de muncă

Dispozitiv pentru cei care vorbesc mai mult de 15 minute

H. LERU

urzica

DE PROPUNERE

O MINUNATIE

Subsemnatul care lucrez la fabrica de confecțiuni „Gaica”, fiind preocupat de problema ieftinirii produselor, am înaintat Direcțiunii următoarele propuneri, care odată aplicate vor ieftini în mod apreciabil confecțiunile produse de fabrica noastră.

Iată ce am propus. Am pornit bineînțeles de la rădăcina problemei care este:

Metrajul

În primul rând trebuie economisită stofa. Aceasta trebuie să se facă pur și simplu prin reducere. Reducerea metrajului trebuie să înceapă prin reducerea reverelor de la haină. Reverele sînt un ornament inutil, care nu țin nici de cald, nici de frig, ele fiind pur și simplu, risipă de stofă care urcă prețul de cost.

O altă risipă inutilă de stofă sînt buzunarele de la haină, unde de obicei nu se ține nimic, iar cînd se ține ceva, se strică forma hainei. Propun deci renunțarea la cele două buzunare și înlocuirea lor cu o servietă în care se pot ține mult mai multe obiecte ca în buzunare (sticla de lapte, țigări, ziare, carne, etc.) plus că servieta nici nu strică forma hainei. La nevoie, servieta poate fi înlocuită și cu o sacoșă de plajă (plasă) la culoarea costumului.

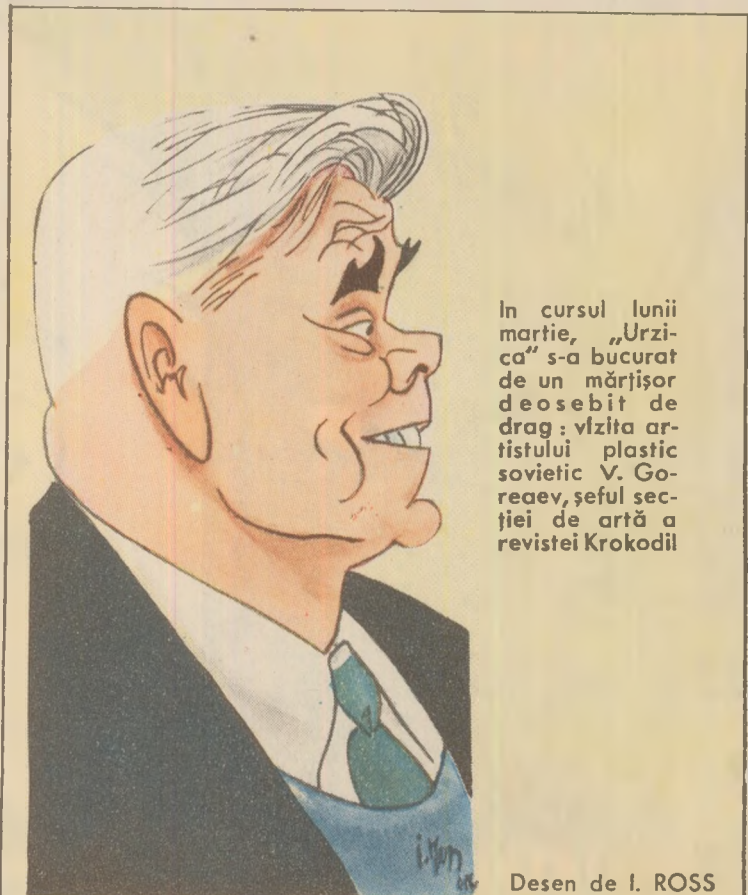
Pentru șefii, care atunci cînd iau cuvîntul au obiceiul de a ține mîna stîngă în buzunarul de la haină (aceasta dîndu-le oarecare prestanță) propun menținerea unui singur buzunar, sau confecționarea lui la comandă, pentru a nu le micșora din prestigiu.

Un plus de ieftinire s-ar putea obține și prin renunțarea la nasturii de la haină, aceasta aducînd după sine și cîștigarea timpului pierdut pentru confecționarea găurilor, care, nemaifiînd nasturii, nu-și mai au rostul. Se obțin astfel - cum se spune - doi iepuri dintr-o singură lovitură, iar dacă se observă la vînzare că prin această lovitură se obțin numai iepuri și nu se mai obțin clienți, se pot lăsa găurile, urmînd ca tovarășii clienți să-și aplice nasturii după necesități.

O altă ieftinire s-ar putea obține și prin reducerea furniturilor. Astfel socotesc inutilă enorma cantitate de vată de la umeri care este după mine o furnitură nejustă. Astfel, celor care au umeri largi, o să le vină haina bine și fără vată, iar cei care au umeri înguști, n-au decît să facă sport, deoarece nu este sarcina noastră să dăm clientului umerii pe care el nu-i are de-acasă, cu atît mai mult cu cît acești umeri dau o impresie falsă despre fizicul persoanelor, fizic care nu avem nici un motiv să urce prețul nostru de cost.

În sfîrșit socotesc că nici de căptușeală nu este nevoie, fiecare client avînd pe el cămașă proprie, care poate ține loc de căptușeală, ea fiind tot din pinză; or ce rost are să îmbraci omul în două pinze, mai ales că respectiva cămașă prezintă și avantajul că nu se mai descoase de pe haină, cum se întîmplă uneori cu căptușeala, plus că o cămașă poate fi schimbată după necesități și spălată, pe cînd căptușeala fiind fixată de haină, nu se poate curața decît cînd haina este dată la spălătorie, și atunci, oricum, căptușeala vine înapoi în franjuri, sau, în cel mai bun caz, întrată la apă ceea ce, fiind cusută de haină, atrage după sine neajunsuri, obiecțiuni, plus că atrage după sine și haina și o atrage în sus.

În sfîrșit, tot la capitolul furnituri, propun, pentru ieftinire, să se renunțe la pinza tare care se pune pentru a ține pieptii bombași, întrucît nu scrie nicăieri că toți consumatorii trebuie să aibă aspectul de ridicători de haltere, acești piepti bombași fiind

În cursul lunii martie, „Urzi-ca” s-a bucurat de un mărțișor deosebit de drag: vizita artistului plastic sovietic V. Goreaev, șeful secției de artă a revistei Krokodil

Desen de I. ROSS

V. G O R E A E V

mult mai just să se obțină prin gimnastică în fiecare dimineață, și nu prin pinză tare, această gimnastică avînd și avantajul că nu costă nimic, ea fiind făcută pe contul clientului. În caz de opoziție din partea unora din clienți, se poate renunța la pinza tare numai la hainele pentru intelectuali care nici n-au cum să aibă pieptii bombași, ei fiind cu atît mai intelectuali cu cît sînt mai pipirii și cu mai multe dioptrii la ochelari.

Socotînd că în ce privește haina am lichidat cu propunerile de mai sus, să trecem la ieftinirea pantalonilor.

Se poate reduce în primul rînd din metraj, prin renunțarea la manșete, care oricum se murdăresc și se rod prin periat. Apreciez inovația adoptată de unii care nu-și perle manșetele cu lunile, neuzînd astfel nici manșetele, nici peria, dar socotesc că lipsa totală a manșetelor rezolvă totul mult mai simplu. De asemenea pantalonii pot fi făcuți mai scurți, ceva mai sus de gleznă, acest lucru avînd două avantaje: permite o mai mare vizibilitate a ciorapului care altfel nici nu se vede, și obligă soțiile să țeară ciorapii soților, ciorapi care uneori prezintă la spate orificii total neasortate la culoarea pantalonilor.

De altfel, această scurtare a pantalonilor nu poate aduce prejudicii, întrucît, dacă tovarășul client se pînge că pantalonii sînt prea scurți, el poate fi sfătuit de vînzător să-l lase mai jos, obținîndu-se astfel o lungime care nu intră în prețul de cost, ci depinde de combativitatea vînzătorului și de bunăvoința clientului.

Vreau chiar să menționez că, în cazul adoptării acestei propuneri, trebuie să se facă cu toți tovarășii vînzătorilor un instructaj pentru mărirea combativității lor și a puterilor lor de convingere, atrăgîndu-li-se atenția că atunci cînd vînd produsele noastre să deschidă bine ochii asupra problemei, și dacă se poate să se facă și un instructaj cu clienții ca să închidă bine ochii asupra calității.

În orice caz, este clar că prin mijloacele de mai sus se poate obține o ieftinire serioasă, fără întreceri, rezerve interne, depășiri în muncă, mărirea producției și a productivității, disciplină în muncă și altele.

În cazul cînd propunerile mele vor fi adoptate și fabrica „Gaica” unde lucrez eu, va începe să producă confecții, conform cu cele de mai sus, subsemnatul voi lua desigur o primă.

Cu banii îmi voi cumpăra un aragaz, un radio și vreau două costume de haine noi, dar nu lucrute la fabrica „Gaica” ci la alta, întrucît nu vreau să profit de avantajele de care primii trebuie să profite clienții, ca să nu se spună că atunci cînd am făcut aceste propuneri am urmărit vreun interes personal.

Închid aceste propuneri strigînd: Să ne străduim pentru ieftinirea calității produselor... adică nu... Să ne străduim pentru produsele ieftine fără calitate... nu nici așa... Să ne străduim pentru calitatea ieftină fără... nu... nu merge. Pentru că văd că nu-mi iese, nu mai strig nimic. Mai ales că, mi-a spus cineva că dacă o să se adopte propunerile mele, o să strige clienții.

Așa că semnez,

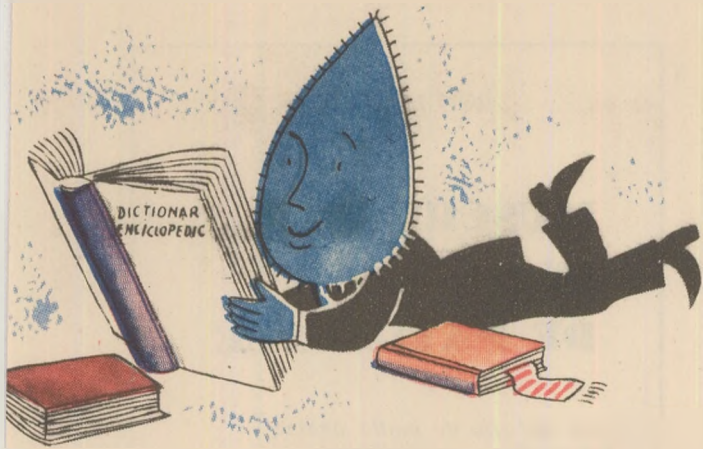
Costică Primejdie
Pt. conformitate: SADI RUDEANU

ODRASLA DIRECTORULUI SE DUCE LA ȘCOALĂ

Desen de NELL COBAR

ȘOFERUL: — De ce puneți firmulița aia la mașină, tov. director?
— Așa îmi place mie: să fie totul legal!...

Dinții sînt exemple de salariați disciplinați, fiindcă nu întirzie la serviciu doar din cînd în cînd și întimplător, ci în mod disciplinat: în permanență și cu regularitate. Pentru această disciplină, dumeilor sînt foarte apreciați de... casierul uzinei, care e bucuros că numără mai puțini bani cînd le dă leafa. Dacă ei însă vor continua să aibă această comportare, s-ar putea întimpla să nu le-o mai dea de loc

I. F. E. T.: Intreprindere forestieră de exploatare și transport, la Dorna-Cîndreni (regiunea Suceava), care se ocupă cu tăierea de pomi și transportarea lor. Directorul acestei întreprinderi, tovarășul Strimbu Gheorghe, în orele libere, cînd nu tale și transportă, - tale și spînzură. Proaspăt în funcție, „face reforme”: concediază, mută, transferă și... angajează. Concediază salariați dovediți capabili și angajează... prieteni personali.

Fără respectarea codului muncii, fără consultarea sindicatului și a serviciului de cadre, dă afară în tovarășul Hreniuc Horia, în timp ce e în concediu de odihnă, și concediază fără preaviz pe tovarășii Popescu Victor și Miron Constantin. Pe cei ce nu reușește să-i concedieze, îi mută și-i transferă arbitrar, ca pe tovarășii: Zaharia Vasile, Terteja Mihai, Sorin Onu, inginer Băicuș Mihai și director adjunct Hanganu Ion.

Iar cînd se vede rămas fără personal, începe să cheme telegrafic, de prin țară, spre angajare, feluriti prieteni. Un prim transport de... prietene a sosit: Tîrziu Veronica, angajată planificator, și Chiruța Leontina, angajată contabil.

Și ca să fie „reforma” desăvîrșită, dintre salariațele neconcediate, pe... dactilografa Pilug Emilia o încadrează... tehnician veterinar! Deci este acum, la acest I.F.E.T., și cine să tale cîtinilor suferinzi, frunză. Tovarășul director n-ar putea face și asta. E ocupat; își tale... craca.

LOCOMOTIVĂ: ~ Plural: locomotive. Mașini cu ajutorul cărora trenurile merg bine și ajung la destinații, la timp. Excepție fac locomotivele conduse de unii mecanici de la depoul C.F.R. „Chivu Stoica” din București.

Locomotiva 130568, nefiind bine întreținută de mecanicul ei Cîrjalu Spirea, rămîne în pană în stația Chiriacu, tînd pe loc trenul 8401 timp de 45 de minute, pînă vine altă locomotivă să ducă trenul mai departe. Locomotiva care trage trenul 5010, dacă nu e alimentată cu apă la depoul Buzău, din vina mecanicului Tănase Alexandru și a fochistului Vasile T. Vasile, întirzie în stația Mizil. Locomotiva condusă de mecanicul Ion S. Ion, care vine totdeauna tîrziu la serviciu, iese totdeauna din depou cu cîte 20 de minute întirziere.

Cînd sînt criticați, acești mecanici, spre a se justifica, invocă felurite motive. Din această cauză și pentru că, în loc să meargă, mai mult stau în loc, aceste mașini se numesc... loco-motive.

ORZ: Cereală din care se face bere. Berea, băută în cantitate mare, îmbată. Tovarășul Zangor Gheorghe, muncitor la fa-

brica de bere Azuga, vine totdeauna la serviciu... după ce-a băut în oraș multă bere. Din cauza stării în care vine, în loc să lucreze, doarme pe sacii cu orz din secție. Și dormind pe orz, îl strică. Ajutat în toate felurile, nu vrea totuși să se ndrepte; continuă să vină beat și să doarmă pe orz. Unii dintre tovarășii săi de muncă sînt de părere să mai încerce să-l ajute, de pildă printr-o mutare disciplinară la altă fabrică. Alții, sînt de părere să nu mai strice... orzul.

PIATRĂ: Materie primă din care se fabrică cimentul. Fabrica de ciment „București” primește această piatră de la întreprinderea „Temelia” din Orașul Stalin. Dar la temelia muncii, în această întreprindere, stă uneori nerespectarea prevederilor STAS și a clauzelor contractuale. Adică fabrica „Temelia” trimite foarte des fabricii „București” pietre prea voluminoase și prea grele, de cîte 4000 și 5000 de kilograme. Fabrica „Temelia” le-ar putea sparge cu aparatele ei pneumatice, pe cînd fabrica „București” e nevoită să le spargă manual, fapt care îi provoacă serioase dificultăți în muncă, pricinindu-i între altele, mari pierderi de timp și consum de energie umană.

Tovarășii de la fabrica „Temelia”, cărora nu le e milă de tovarășii lor de la fabrica „București” și le trimite asemenea piatră, trebuie să aibă... inimi de piatră.

SCHIȚĂ: În literatură: gen scurt. În metalurgie: plan de execuție a unei piese. Inginerul de la serviciul tehnic al uzinei „Matyas Rakosi” din București, condus de tov inginer Debesian Artin, nu face nici literatură nici metalurgie. El trimite deseori în fabricație piese neînsoțite de schițele și planurile de operație, cuvenite. Faptul îngreunează totdeauna lucrul muncitorilor, iar uneori face ca unele piese să lasă rău executate.

Recapitulare: schița e un gen literar scurt, iar inginerii care dau în lucru piese fără schițe trebuie să luată... din scurt.

TRACTOR: Plural: tractoare. Mașini pe care le fabrică bine uzina „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin, cu excepția celor livrate Ministerului Agriculturii pentru S. M. T. Herman (regiunea Stalin), S. M. T. Grabăț (regiunea Timișoara) și G. A. S. Casimcea și Jegălia (regiunea Constanța). Aceste tractoare au gențile metalice slabe, fiindcă tabla din care sînt făcute aceste genți crapă ușor, încît ele se desprind din nituri și se strică, determinînd la rîndul lor stricarea roților tractorului, a cauciucurilor și camerelor. Ministerul Industriei Metalurgice, sezisat de Ministerul Agriculturii, a comunicat acestuia că s-au luat măsuri să nu se mai confecționeze pe viitor asemenea genți, - dar încă nu i-a comunicat că s-au luat și măsuri să fie înlocuite gențile slabe ale tractoarelor deja livrate.

...Iar muncitorilor conștiințoși de la „Ernst Thälmann”, cînd aud că unii muncitori din uzina lor fac genți care crapă, le... crapă obrazul de rușine.

„Bibliografie” — La redactarea acestui dicționar enciclopedic au fost consultați următorii autori: Silvia Ivanciuc, Birsana-Sighet; Ion Meliu, Babadag; Popescu Petru, Vatra-Dornei; Gh. Onoiu, Azuga, și trimișii noștri la întreprinderi din celelalte localități: Stela Harutuian (Ploiești) și I. Grigorescu, București.

DE TOATE AMESTECATE I. AVIAN

De toate Amestecate

Din cugetările unuia care întirzie

CINE SE SCOALĂ MAI DE DIMINEAȚĂ, AJUNGE MAI DEPARTE

Eu nu mă scol mai de dimineață, pentru că oricum nu pot ajunge mai departe decît acolo unde am serviciul.

SPUNE-MI CU CINE MERGI, CA SĂ-ȚI SPUN CINE EȘTI

Păi eu merg singur, pentru că la ora cînd plec la birou, tramvalul e gol. Așa că știu cine sînt.

ZIUA BUNĂ SE CUNOAȘTE DE DIMINEAȚĂ

Nu s-ar putea cunoaște și de cu seară, ca să nu-mi stric somnul de dimineață?

NU ADUCE ANUL CE ADUCE CEASUL

Adevărat. Mie ceasul mi-a adus opt întirzieri nemotivate.

FUGA E RUȘINOASĂ...

dar barem mai apuci să semnezi condica.

O MINĂ SPALĂ PE ALTA

Dacă mai ai vreme; dacă nu, lași pe-a doua zi.

CINE FUGE DUPĂ DOI IEPURI, NU PRINDE NICI UNUL

Cine-i ăla care mai are timp să fugă și după iepuri? Eu abia dacă mai am vreme să fug după tramval.

MAI BINE MAI TÎRZIU, DECÎT NICIODATĂ

Proverbul ăsta îl repet mereu la „Muncă și Salarii” dar nimeni nu vrea să-l ia în seamă cînd îmi calculează salariul.

Puterea obișnuinței

Și ei iubesc. Iată cum și-ar mărturisii ei dragostea, atunci cînd s-ar întîlni cu aleasa inimii lor:

Seroiful: Toată viața după dumneavoastră...

Sedintomanul: Te iubesc. Eu, atît am avut de spus...

Nehotărîtul: Tu ce spui, draga mea, te iubesc?

Intirziatul: Scumpa mea! Simt că de mîine, poimîine, voi fi nebun după tine...

Citatomanul: Te iubesc din zi în zi mai just.

Zgîrcitul: Iubito! M-am hotărît să-ți dăruiesc o mare parte din inima mea.

Birocratul: Dragă mea, vino și mîine...

Demagogul: Măi, tovarășă, măi, să ne iubim cu un ceas mai devreme.

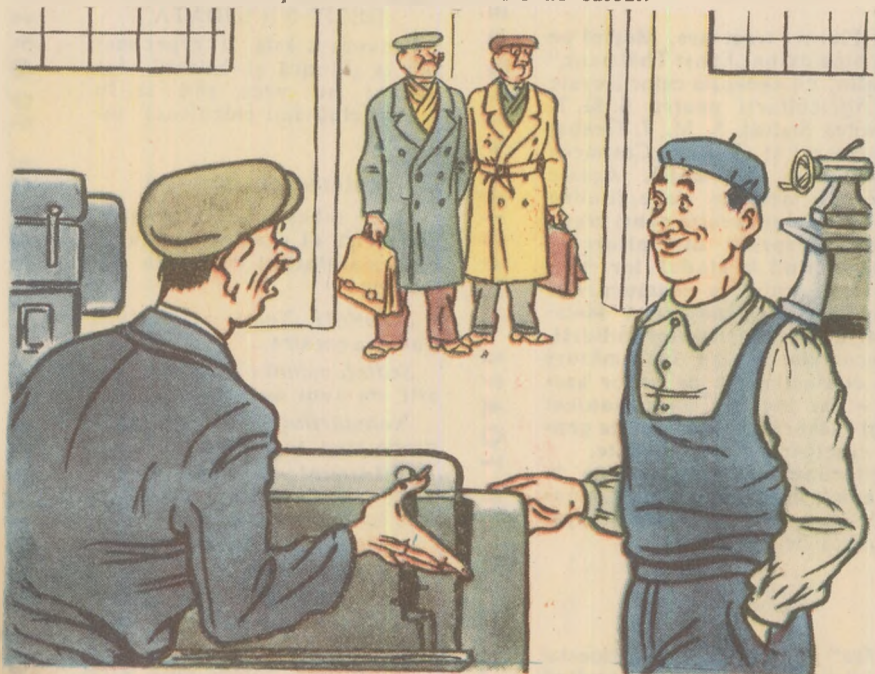

Unii responsabili culturali nu se preocupă suficient de continua ridicare a nivelului lor cultural.

— Auzi, să mă critice pe mine că nu citesc! Păi dacă mi-aș pierde vremea cu asta, cine s-ar mai ocupa de ridicarea nivelului cultural al oamenilor din întreținere?!

Desen de VAL MUNTEANU

La întreprinderea Electroaparataj nu se aplică metode înaintate în muncă, deși conducerea are sarcina de a introduce o nouă metodă avansată în fabricarea presoarelor la fiarele de călcat.

NICI UN PERICOL

— Ce au să zică tovarășii ăștia când vor vedea ce puțin sînt aplicate la noi metodele înaintate?!?

— N-au să zică nimic! Sînt din conducerea întreprinderii...

Desen de FRED GHENĂDESCU

ION PRIBEAGU

MUȘCHI IN SOS DE PĂTLĂGELE

Cum mă știu de multă vreme
Pot să afirm cu mulțumire
Că nu sînt mincâu, nici lacom
Și nici pofticios din fire.
Însă, uite, citeodată
Am capriciile mele,
Mor de poftă cînd îmi face
Mușchi în sos de pătlăgele.

Nici nu mă interesează
Icre negre sau pastramă,
Păstrăvi sau curcan pe varză,
Găinușă friptă-n zeamă,
Nici purcel, nici cheret, nici snitel,
Las de-o parte toate cele
Numai dacă-mi dai odată
Mușchi în sos de pătlăgele.

Și-ntr-o zi, o zi cu soare,
În vitrina împodobită
A unei „Alimentare”,
Văd mîncarea-mi favorită,
Cumpăr un borcan de-un kilo —
Ultimele din prăvălie —
Și plec fericit, de parcă-am
Cîștigat la loterie.

Toți acasă-s foarte veseli
Zoe, Lența și băiatul,
Dar mai fericit, mai vesel
Dintre toți, e subsemnatul.
Iau un clește, iau un foarfec
Iau și barda — că-i solidă,
Dar capacul e îndărătnic
Nu orea, neam, să se deschidă.

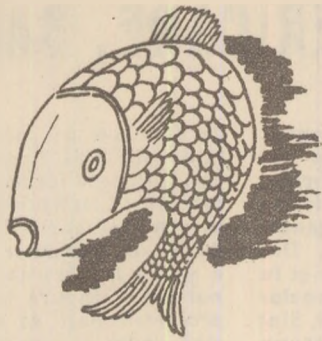
La să-nțerc și cu burghitul —
Dorul poștei îmi pișcă —
Strîmb și două furculițe
Dar capacul nu se mișcă.
Chem vecinii, Nușa, George,
Și pe Mantzy și pe Lică.
— Voi să sîneți strîns borcanul
Eu să-i fac o găurică.

Mamă, mamă și deodată,
Cum lovit-am cu ciocanul,
A sărit în sus capacul
C-a stropit întreg tavanul,
Pe pereți, pe pat, pe radio,
Pe tablouri, pe perdele,
Toți sîntem mînjiți cu carne
Și cu sos de pătlăgele.

George-i disperat că mușchitul
I-a stricat costumul fresco
Mantzy plînge-amar ciorapil
Luați ieri de la Adegso,
Zoe-i fîrtă că tatorul
Drept în față-i s-a pătat,
Iar sârmanul Lică, parcă
Vine de la bal mascat,

Azorică, sluj se-naltă
Cu lăbuțele de clampă,
Poate-i cade bucățica
Ce afirmă sus pe lampă.
Iar motanul meu, Sfirlează,
Mirosindu-i a friptură,
Pupă pofticios portretul
Soacrei mele, drept pe gură.

Dacă o fi să mor oreodată —
Cum e foarte cu puțință,
Țin morții să se respecte
A mea ultimă dorință:
Vreau să-mi fie scris pe patră
De deasupra groapei mele,
„A murit că nu mîncase
Mușchi în sos de pătlăgele”

M o f t a n g i u l

N-aveam de gînd să intru în dimineața cea, să tîrguesc pește. Nu-mi bat nici odată capul cu ce-am să-mi potolesc foamea. Am pomenit odată un boier care aflîndu-se prin părțile Bărăganului, ofta că nu e pe plaja de la Ostanda și că prin împrejurimi nu se găsesc stridii. Dar fiindcă am văzut pe geam la „Delta Dunării” niște crapi cît niște purceli și șalăi ca de argint, am intrat. Nu era chiar așa multă lume. Mi-am luat rînd lîngă un bătrîn respectabil cu căciulă brumărie și o geantă la subțioară. Cum m-a văzut, s-a uitat urît și a zis: „La coadă!” În spate însă nu mai era nimeni. Abia mai pe urmă au mai sosit cîțiva mușterii.

Înaintam încet-încet către teșghelele de falanță din care vînzătorii în halate albe

scoteau peștii de urechi, îi înfășurau în scutece albe de hîrtie, îi trîneau în terezi și-i dădeau mai departe socotitorilor. Treaba mergea strună. Casa primea și dădea resturi la clipeală. Pachetele zburau. Bătrînul de lîngă mine bombănea așa ca pentru el: „Hm, greu se mai mișcă. Parcă sînt damblagii... Ehe! cînd se vindea pește viu la copale... Și cum să-l fac? Plachie?... Nu, nu e bun... Rasol? A la grec? Marinată... Da' foi de dafin?... Da' piper? Și capu? Și... Am ajuns.

Bătrînul aruncă o privire peștilor din

REZOLVARE COMODĂ

— Da, draga mea... Ai dreptate, draga mea...
Da, draga mea... Ai dreptate, draga mea...

Desen din LUDAS MATYI

cadele de falanță, strimbă din nas, nu cumpără nimic, pleacă. Eu după el:

- De ce n-ai tîrguit?
 - Treaba mea.
 - Și de ce m-ai muștrat!
 - Ceașă-mi place!
 - Și peștele, nu?
 - Păi ăla-i pește?
 - Dar ce?
 - Plepteni!
 - Cum adică?
 - Vechi. Le-a ieșit oasele prin burtă.
 - Eu îi văd grași, netezi.
 - Da, cu ochii scufundați.
 - Ba-s bulbucăți, și urechile roșii.
 - Da, vopsite cu cîrmîz.
 - Asta făceau negustorii de demult.
 - He, he, he!... Ce știi dumneata, face bătrînul scuturîndu-și jăcălia ca un tap. Și trăgîndu-mă de mîncă mai la o parte:
 - Ai citit pe Lucian?
 - Care?... Ăl cu dialogul morților?
 - Ei, eii!... Care a scris „Gutოსul și guta”
 - Păi asta-i chestie veche, de pe vremea lui Traian.
 - Da, dar ia privește!...
- Și bătrînul, săltînd vesel sprincenele de vată, mi-arată șirul de oameni mișcîndu-se spre teșgheaua cu pește. Apoi, tîrș, tîrș, tîrș, urnînd cu greu șoșonii iese pe ușa magazinului pe care scrie „Intrare”. Am priceput; era un cîrcotaș bolnav de gută, care simțea plăcere să piardă vremea, să clevească, să vadă și pe alții tîrîndu-se ca el. Un mizantrop căutînd mîngîiere în suferințele altora, fie și închipuite. Un om certat cu viața.

IOACHIM BOTEZ

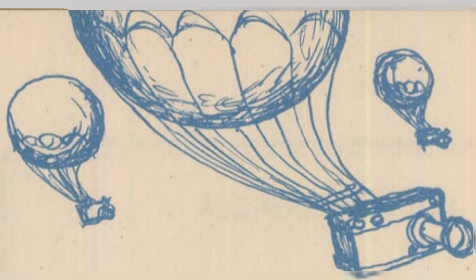
ARĂTURI DE PRIMĂVARĂ

Desen de PAVEN

PRIMĂVARA: — Modelul acesta îmi place!!

BALOANE AMERICANE, BALOANE I...

A trecut de mult moda baloanelor. De la Montgolfier încoace, poate numai ambulanții de la Moși, de pe vremuri, în foiala pestriță și zgomotoasă a tarabagiilor cu gogoși, bigi-bigii, halviță, bragă, acadele sau rahat cu apă rece, prin mulțimea înghesuită de covrigari, gură-cască, cerșetori și fotografi ambulanți, - mai reușeau să stârnească, în modul lor specific, un oarecare târâbol în jurul nevinovatei aeronave: „la baloane, originale, baloaneeee!”...

Dar vremea tirgului pestriț și zgomotos de lângă Obor a trecut și baloanele, redobândindu-și modestia, au rămas ceea ce sunt, niște gingașe și, vai! prea efemere jucării pentru copii, niște accesorii distractive pentru carnavaluri, chermese, baluri, etc.

Iată însă că azi lumea discută din nou cu aprindere despre baloane. E vorba de cunoscutele baloane americane, lansate de curînd deasupra țărilor lagărului socialist. Prin condițiile lansării lor și prin zestrea bogată și diversă pe care o poartă, aceste baloane rămîn oarecum lângă amintirea biciului cu tîmbălau, cirnați, roata norocului, femeii cu barbă și pungași de buzunare, de la Oborul de altădată. Ele par decolate direct de pe noile „poziții de forță” ale cercurilor agresive de peste ocean. Ca și baloanele de la Moși, aeronavele americane costă mult și trăiesc puțin. Ele sînt înzestrate fiecare cu cite un fotograf ambulant perfecționat, cu două obiective, care lucrează tot „la minut”. Unele baloane transportă și cantități considerabile de

dulciuri pentru copiii prea mici și pentru adulții căzuți în mintea copiilor, din bogatul sortiment nu lipsesc gogoșile, braga, acadelele și rahatul cu apă rece, sub forma unor manifeste și broșuri de propagandă. Unii s-au mirat la ivirea baloanelor. Dar nu e nimic nou. În afacerile externe și în propaganda americană, politica baloanelor are de cîtiva ani o adevărată tradiție. Sînt cunoscute nenumărate baloane de săpun lansate generos de la Washington; ele pocnesc zilnic, în număr mare, pe diferite lungimi de undă, spre bucuria și speranța zăltată a nevirstnicilor de toate vîrstele. Unul din cele mai vestite și mai costisitoare baloane a făcut poezie și în anul trecut la Geneva; e vorba de rezultatele „politicii de forță”. Pentru Cian-Kai și și alte epave sudasiatice se expediază alt soi de baloane (de oxigen) în vederea prelungirii unor zile altmînteri riguros numărate. Cit privește prietenii din Apus ai Washington-ului, pentru a fi menținuți în plasa diferitelor pacte și blocuri, ei sînt tratați în continuare cu fragilitate baloane de săpun ale „primejdiei comuniste”, ale „agresiunii sovietice”, etc., precum și cu un alt articol, tot atît de durabil, al diplomației aeriene americane: „farfuriile zburătoare”...

Cu această manieră de a trata „de sus” problemele internaționale nu e de mirare că uneori diplomația americană rămîne „în aer” (vezi armistițiul din Indochina, conferința de la Bandung, atitudinea statelor arabe, etc.).

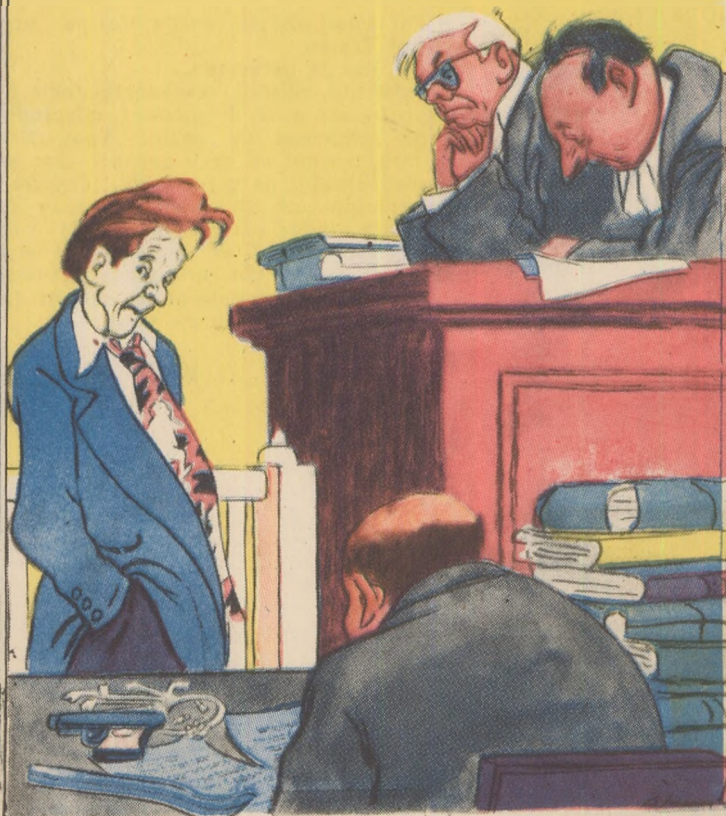
Despre recentele baloane cu fotografi ambulanți care cutreieră văzduhul țărilor

de dincoace de „cortina de fier”, oficialitățile din S. U. A. afirmă că ele se ocupă cu „studierea formării norilor” și cu alte cercetări „meteorologice”... Dar, după cum se știe, baloanele cu pricina transportă fel de fel de manifeste și „mesaje” în care nu e vorba în nici un chip despre formarea norilor, - singura lor legătură cu această problemă pare să fie doar faptul că ele sînt scrise și trimise într-adevăr de niște oameni cu capul în nori!... Pe de altă parte, prin poziția lor în timpul zborului, aparatele de la bordul baloanelor au tot atîtea șanse să fotografieze formarea norilor cîte ar avea cel mai dibaci dintre acești nori să-l fotografieze pe senatorul McCarthy călare. De altfel, dezvoltarea filmelor găsîte a arătat că, în ciuda nobililor lor eforturi meteorologice, sărmanele aparate n-au reușit să fotografieze nici măcar un cit de mic noruleț; ele s-au mulțumit să înregistreze, în schimb, cu toată generozitatea, imagini ale teritoriului sovietic deasupra căruia zburaseră.

Din toate aceste pricini, presa internațională a cam luat „în balon” explicațiile oficiale cu privire la mistunea aerostatelor cu pricina. Un gazetar a mers pînă acolo cu îndrăzneala încît a întrebat de ce norii de deasupra Germaniei occidentale sau a Statelor Unite, de pildă, n-ar fi în stare să furnizeze date destul de concludente asupra formării lor. Sau, poate, ei nu consimt să se lase filmați?!

Destgur, mergînd pe linia acestei „nevinovății aeronautice”, ni s-ar putea furniza și alte explicații. Poate chiar mai

Desen de ADRIAN LUCACI

— Și ce o să zică tatăl tău cînd va afla că ai fost prins în flagrant-delict de spargere?
— O să spună ca de obicei: „Jimmy, ești un cîrpaci!”

ÎNTRU TRUSTMENI: — Sau continuă ră

re. De ce nu s-ar invoca, de
a pasiune foto-amatoare pentru
planetei, etc. (Puzderia de baze
tuturor meridianelor ce altceva
Și de ce n-ar fi de crezut, la
i, că baloanele rătăcitoare nu
nouă mărturie a cunoscutului
rican" și că fotografiile aeriene
în mod pașnic și curtenitor
- să zicem - niște foto-legiti-
te pentru populația din această
ului 7...

le toate explicațiile reale și po-
ne însă adevărul gol-goluț în
mea lui; baloanele americane
eași „meteorologie” pe care a
în Coreea generalul McArthur,
practicat-o și o practică, în di-
ale lumii și ale Americii, ge-
dway, generalul Van Fleet,
lotors” și alți generali civili și
e roiesc în jurul statului liber-

până nu de mult, în locul ro-
eni, activau „specialiști meteo-
carne și oase, parașuți sau
prin alte mijloace peste grani-
socialiste. Dar munca „științi-
stor cercetători, crescuți la șco-
de serviciului de spionaj ame-
redit riscantă, costisitoare,
a scurt timp după primul
țările „vizitate”, soarta lor se
variabil: prinși asupra faptului,
fost „bifate” în acest chip
...imilor ani. Și afară de asta,
bișnuit e prevăzut cu un sto-
ere mîncare, e prevăzut cu bu-
e cer dolari, e prevăzut în fine
care de obicei vorbește prea
le nu trebuie, adică în mințile
de securitate care l-au capturat.
e, un bun balon e oricum un
leftin, mai „acoperit” și, la o

adică, mai discret. Iată de ce domnul
Dulles a avut dreptate să fie supărat de
stingăcia unor declarații ale colaborato-
rilor săi. Într-adevăr, „drama” care a ur-
mat lansării și capturării baloanelor s-a
desfășurat cam așa: Actul I: prins cu
baloanele în norii sovietici, domnul Quarles,
ministrul aviației din S. U. A., a declarat
cu nevinovăție că într-adevăr s-au lansat
în ultima lună 500 de baloane „meteo-
logice”. Actul II: domnul Baldwin, expertul
militar al ziarului „New York Times”, a
adăugat că baloanele se ocupă și cu „re-
cunoașterea” și că ele transmit informații
la baza de plecare. Actul III și ultimul:
ținînd seama că o parte din baloane sînt
lansate de pe teritoriul Turciei, i s-a co-
municat personal domnului Quarles acest
cuvînt remarcabil și turcesc: Karnaxil
Referitor la restul de baloane, pornite de
la bazele din Germania occidentală, i s-a
mai șoptit domnului Quarles un cuvînt
remarcabil, cuvîntul: ssst!...

Se spune că auzînd aceste invitații la
discreție, ministrul aviației ar fi căzut din
nori. Căci, într-adevăr, gafa era săvîrșită
și nimic n-o mai putea repara. Opinia pu-
blică mondială aflase tot ce era de aflat și
asta chiar din cea mai autorizată sursă,
forurile oficiale de la Washington. Ultimul
balon al diplomației și propagandei, de
peste Ocean, cu privire la curiozitatea de
nedescris a spionajului american pentru
norii sovietici a făcut și el poezie Prin
zdrăncele lui s-a putut zări rinjetul cu-
noscut al politici de pe poziții prăpăstioase...

GEO DUMITRESCU

IN LUMINA FAPTELOR

Glume coloniale

A fost arestat recent la Lyon individul
Yvon Mouchet, fost în legiunea străină
în Indochina, care și-a ucis soția cu un
foc de armă. Fostul combatant al „război-
lui murdar” a dat, pînă în prezent, două
explicații asupra faptelor săvîrșite în
tr-un moment de... eroism alcoolic:

- 1) „Am vrut să-mi curăț arma și, din
greșeală”...
- 2) „Am vrut s-o sperii doar, n-am vrut
s-oucid, - era o femeie cumsecade”...

Dincolo de cauzele reale ale gestului -
care trebuie căutate mai degrabă în edu-
cația și obișnuințele fronturilor coloniale -
e de observat aici „nevinovăția” modului
cum își „curăț armele” slujitorii colonia-
lismului francez, a modului cum „îi sper-
riau” pe indigeni, altminteri „oameni cum-
secade” și ei, odinioară în Indochina și
Madagascar, în momentul de față în Alge-
ria, Maroc și Tunis.

Nu ne-ar mira să aflăm, așadar, că asa-
sinii zecilor și sutelor de patrioți, care
cad zilnic în Africa de Nord, nu sînt de
fapt, decît niște „glumeți” inocenți, că
gloanțele ucigăse au pornit din... proprie
inițiativă, din greșeală sau din cauza cea-
sului rău, sau că nenorocitele victime au
murit dintr-o sperietură rău înțeleasă!

Nu e de vînzare!

Domnul J. Smit din orașelul Driebergen
(Olanda) este posesorul unui mic cățel
drăgălaș, de rasă, e drept cam amestecat,
nu prea nobilă. Farmecul principal al mi-
cului animal este privirea lui umedă, can-
didă, inteligentă, care desfată zilnic sen-
sibilitatea stăpînului său și care a dat gata,
între alții, pe un distins vizitator al ora-
șului, un mare bogătaș american, al cărui
nume e trecut sub tăcere. Acesta, răpus
de privirea irezistibilă a cățelului, a pro-
cedat americaneste angajîndu-l pe d. Smit
într-o îndelungă țîrguială și oferindu-i
sume care s-au ridicat pînă la 525 000 de
franci. Dar la toate ofertele, tot mai insis-
tente și mai generoase, ale bogătașului, d.
Smit a răspuns cu neclintită demnitate:

„Cățelul meu nu este de vînzare!” Zadar-
nice au fost stăruința și risipa bogătașului
american! Pînă la ora cînd scriem aceste
rînduri, el continuă să tinjească după
ochii drăgălașului cățel, parcurgînd toate
stările sufletești, obișnuite în asemenea
situații, de la duioșie, dezamăgire și gelozie
pînă la uimire, jignire și furie. Se pare
chiar că într-un asemenea moment de fu-
rie - căci bogătașul nu s-a dat bătut - el
s-a adresat guvernului său, plîngîndu-se
de faptul nemaipomenit că o ofertă comer-
cială americană a putut fi respinsă. El s-a
adresat de asemenea cunoscutului specia-
list american în „cumpărături”, ambasadorul
Peurrifoy, întrebîndu-l cum a reușit să
„achiziționeze” atît de rapid și de lef-
tin Guatemala și cum ar trebui să proce-
deze el în cazul cățelului olandez.

La care, Peurrifoy i-ar fi răspuns urgent
prin următoarea telegramă: „Folosîți Cas-
tello și mai ales Armas!”

Protecție

„Astronomul regal” al Marii Britanii,
profesorul Richard Wooley, a declarat de
curînd că prețul călătoriei în lună nu va
fi mai mare decît cheltuielile necesitate
de realizarea bombei H. Guvernul englez
însă, conform tradiției practice a Albio-
nului și proverbului adaptat „să nu dai
bomba din mîină pentru luna din par”,
continuă să rămînă „cu picioarele pe pămînt”.
Și anume pe pămîntul insulelor
Montebello, din vecinătatea Australiei,
unde, după multe căutări, s-a hotărît în
sfîrșit să se facă experimentarea bombei H
engleze. Ceea ce, firește, a stîrnit o mare
neliniște printre locuitorii țării cangurilor.
Există teama ca nu cumva atomiștii en-
glezi să vie pe neașteptate și să dezlănțue
exploziile lor nimicitoare chiar sub nasul
australienilor, potrivit uzanțelor din cadrul
Commonwealth-ului. Neliniștea e atît de
mare încît multă lume se gîndește de pe
acum că ar trebui cerută protecția Statelor
Unite ale Americii...

...Ceea ce, pe romînește, ar însemna:
„din lac în puț!”...

rece, sau ne ardemi...

Desen de H. LERU

Urzica la HUNEDOARA

- Alo, stația Peștiș? Dați cale liberă „Urzicii”.
- Imposibil! Toate liniile sînt ocupate cu materia primă soasă în ultimele două săptămîni pe adresa Combinatului Siderurgic!
- Atunci... pe unde să treacă „Urzica”?
- Să treacă pe la tovarășul inginer Bogdan, directorul transporturilor uzinale! Eventual, să-l și întrebe cînd are de gînd să lichideze situația din sectorul său!

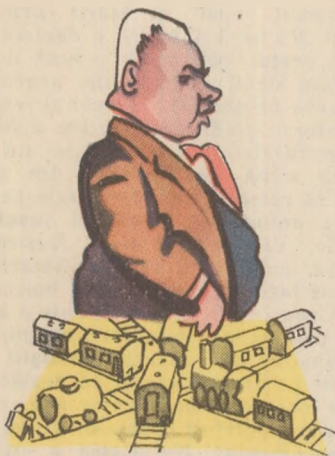
Primul interviu

Fiind astfel îndrumați, ne facem drum spre biroul tovarășului Bogdan.

- Tovarășe inginer Bogdan, ați putea să ne spuneți cîte ceva despre transporturile uzinale?

- Merg pe roate, tovarășii!
- Bine, transporturile merg, dar vagoanele de ce stau?
- Din vina C.F.R.-ului care ni le trimite, tovarășii!
- Și a cui vină e că nu sînt introduse imediat la frontul de descărcare?

- A vagoanelor, că nu vor să circule fără locomotivă!
- Cu alte cuvinte, Combinatul plătește o avere de bani pentru locații... din vina C.F.R.-

ului, a vagoanelor și a ceasornicarilor din localitate!

- Cu ceasornicarii n-am nici o legătură!
- Păcat! Dacă v-ar repara

deșteptătorul poate că v-ar trezi... la realitate, tovarășe inginer Bogdan!

Alte variațiuni pe tema transporturilor uzinale

Lămurii asupra energiei tovarășului Bogdan, pornim pe teren pentru a verifica energia personalului în subordine. S-a înnoptat. Cei mai mulți dintre feroviarii uzinali mun-

cesc cu rîvnă. Alții... Dar să ne oprim o clipă în dreptul furnalelor.

- Ce se întîmplă, tovarășii?
- No, asta-i baiul, că nu se-ntîmplă!

- Atunci... ce-ar trebui să se-ntîmple?

- Să cură zgura ar trebui! Ca mai apoi să poa' să cură fonta!

- Și de ce nu curge zgura?
- Fiindcă nu s-o-ntors mecanicul Hirb Gheorghe cu trenul său de oale și o să ne-ntîrzie șarja!

Să încercăm să dăm o mîna de ajutor furnaliștilor noștri, pornind în căutarea lui Hirb. După cinci ore de alergătură, în halta Bataga, zărim trenul... zărim și vagoanele cu oale pentru zgură... numai pe Hirb Gheorghe nu-l zărim! Cuprinși de neliniște, urcăm pe locomotivă. Nu cumva a fost furat mecanicul? Exact! Mecanicul a fost furat... de somn.

- Școală, Hirb, că rîd oalele de tine!

- Hm...mmm...cum? Cine mă tulbură din muncă? Oooooah...
- Te tulburăm noi, dacă nu te tulbură necazul furnaliștilor care te așteaptă de opt ore!

Hirb Gheorghe, de altfel, nu e singurul care doarme în orele de serviciu. Ca el - puțini, e drept! - sînt și implegații de mișcare Clotac Ion, Lădaru Gheorghe, Ionescu Constantin... N-ar fi rău ca toți aceștia să schimbe macazul... înainte ca alții, mai treji, să le dea cale liberă!

Un escavator la cura de odihnă

Luminindu-se de ziuă la halta Bataga, am putut observa un uriaș escavator care se scobea tacticos în dinți.

- Cu ce ocazie la Bataga? I-am întreat noi.

- Am fost închiriat de către Combinat de la o altă întreprindere și adus aici pentru anumite lucrări.

- Aha! Și acum... ce faceți în special?

- Cură de odihnă!

- De ce?

- Mă simt prost! Tovarășul Toma Constantin, de la Direcția aprovizionare și desfacere, se simte însă bine. El îmi plătește cu conștiinciozitate o chirie destul de mare pe zi (în contul Combinatului) fără ca să-mi ceară ceva în schimb, eu mă odihnesc, lumea întreabă mereu de sănătatea mea - știți, sufăr de cîteva organe lipsă - și încolo treaba merge bine!

...Numai să nu se sfrîșească prost pentru tovarășul Toma, gîndim noi, și trecem mai departe!

Oțel lichid - teren solid!

Ne întoarcem în Combinat și suim către Oțelărie. În fața uriașelor cuptoare Martin, macaralele execută un dans năvalnic, la comanda încercațiilor oțelării.

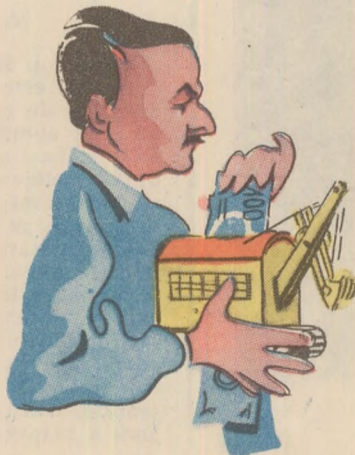
- Cum a rămas cu planul, tovarășe Forțu?

- A rămas! Cu cîteva zile în urma noastră! Chiar vă rugăm să-mi dați la „Urzica” pe lista codășilor!

- Planul, tovarășe Forțu?

- Dar cine? Oțelării?

Inghitim în sec. Aici nu-i rost de satiră. De altfel, chiar în acest moment se dă drumul unei șarje rapide. Ne deplasăm și noi rapid pentru a vedea cum curge oțelul în căldare, ca apa. Ne la vederea. Nu

strălucirea oțelului. Strălucirea oamenilor de aici.

Oameni nemulțumiți

La Laminor, dăm de maistrul de schimb, tovarășul Constantin Petru.

- Pari nemulțumit, tovarășe maistru. Cine te supără?

- Ia, laminorul ăsta! Cît îi spun eu: Hai mai repede, băiatule, că n-avem timp de așteptat, el - nu și nu! Sforăre, scrișnește, și ne dă lingourile ca melcul! Dar tot i-am ciupit cîteva procente peste plan!

- Atunci... stați bine!

- Ce-i aia „stăm”, tovarășe?

Echipa noastră merge, nu stă! Merge tot 'nainte!

Cine „mere” și cine stă

- Și schimbul nostru mere - ne lămurește celălalt maistru de schimb, Andreșescu Gheorghe - numa' planu' stă!

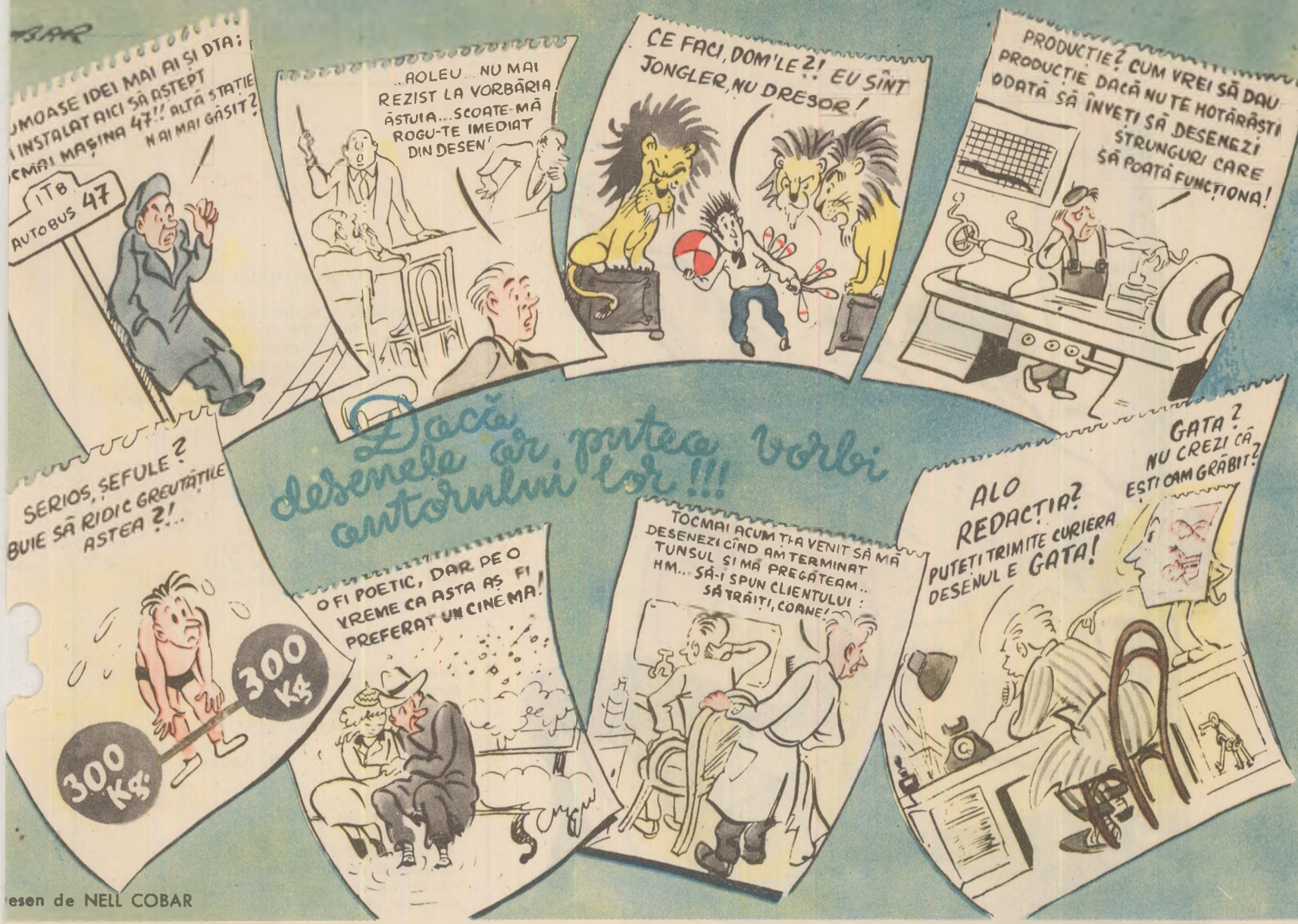
- Păi, cum poate să stea planul, dacă merge schimbul?

- Mere schimbul, mere el, da' mai hodinește cînd și cînd! Vezi mata, aista-i baiul, dacă ar hodini și planul, l-ar ajunge schimbul din urmă și tăte ar fi la locul lor!

Propunem conducerei Combinatului o mică reducere de plan, special pentru fostul fruntaș în producție Andreșescu Gheorghe, precum și cumpărarea unei cununi de lauri veștejți pe care să se poată hodini atît el, cît și prim-laminoristul Simeria Albert, cu schimbul lor.

Sapa și lopata

La magazia Combinatului dăm peste o mare cantitate de unelte agricole înlăcrimate.

- Bine ai venit, „Urzico“! bucește o sapă.
- Ba n-am venit de loc bine, și am călătorit cu un tren neșlefuit! În sfârșit! Ce vă gândiți?

- Nepăsarea tovarășului Constantinescu, directorul comercial al Combinatului, care de al bine de un an nu găsește metoda de a lichida stocul nostru. Și doar avem informații precise că agricultura are tot mai multă nevoie de unelte.
- Probabil că tovarășul Constantinescu n-are aceste informații.

- Are în schimb o bună doză de comoditate! Nu cunoști un titdot, „Urzico“?
- Ba da! O infuzie de critică, administrată ceva mai punctual decât administrează

dumnealui produsele Combinatului!

Și un meci final

Căutînd activitatea sportivă din cadrul Combinatului, l-am găsit pe tovarășul Barbu, președintele Consiliului comitetului sportiv. Activitatea sa n-am găsit-o. Am asistat în schimb la un interesant meci între tovarășul Lazăr Constantin (contabil-șef pe Combinat) și Comitetul de întreprindere al Combinatului. Partida s-a desfășurat astfel: Comitetul cere mingea - pardon! - cere să vadă tabelul de premieri ca să-și dea și el avizul; tovarășul Lazăr respinge mingea - pardon! - cererea justă a Comitetului; Comitetul pornește în urmărirea adversarului; o lovitură puternică la poarta tovarășului Lazăr... Gol! Gol biroul, gol în sufletul președintelui Comitetului; tovarășul Lazăr s-a și dus să dea dispoziția de plată a premiilor, după ce a făcut presei următoarea declarație: „Sînt contabil-șef, așa că n-am nevoie de părerea sindicatului!“ - Unu la zero pentru tovarășul Lazăr. Sperăm că Direcția generală a Combinatului va acorda contabilului-șef penalizarea respectivă, iar Comitetul de întreprindere revanșa pe care o merită.

... Unii studenți nu-și însușesc temeinic materiile de specialitate.

STUDENTUL ÎN ȘTIINȚE NATURALE: — Îți jur în fața acestui plop
— Nu jura strîmb, că-i mesteacă!

Desen de E. ARNO

Epigrame

Unui superstițios îndrăgostit

Ieri sîmbătă, la Universitate
Î-am dat o întîlnire dragei mele
La soțul cu trei ceasuri dereglate.
Ea n-a venit și m-am gîndit că poate
E sîmbătă, zi plină de belele
Și mai ales cînd sînt trei ceasuri rele!

M. P.

Unui șef de cantină gras

Celor ce ades mîntreabă
De ce la față sînt cam tras
Le spun: Cantina e cam slabă
Dar șeful ei, în schimb, e gras.

Unui scriitor

Pentru articolul primit
Revista nu-ți poate plăti
Fiindcă-ar trebui plătit
Acel ce l-ar putea... citi.

S. Asnaș

Unui ospătar

Desigur că-ai făcut o constatare
Laborată nu fără durere:
Cu cît încarci mai mult la adunare
Cu-atîta clientela-i în scădere!

Unor cinematografe care vînd
mai multe bilete pentru același loc

Mergînd de unul singur la șosea
Doream să fiu în doi cu-atîta foc!
Dar visul l-am trăit la cinema
Căci eram doi... dar doi pe-același loc.

I. Rodin

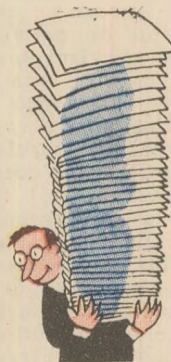
SADI RUDEANU

Operativitate

În plenara de producție care a avut loc de curînd la noi, s-a constatat că în unitățile noastre de producție s-a cam mărit procentul de rebuturi. Eu, în calitatea mea de șef cu răspundere, am arătat și cifre edificatoare.

Au arătat apoi oamenii care sînt cauzele, ce trebuie făcut, și s-a luat hotărîrea ca unitățile noastre să ducă lupta pentru micșorarea procentului de rebuturi. După ședință, m-a chemat directorul la el: „Tovarășe, mi-a spus el, dumneata trebuie să iei măsuri ca această hotărîre să fie îndeplinită și să controlezi cum decurge aplicarea ei!” Am rostit răspicat: „O să iau măsuri, tovarășe director!” Și am luat un top de hirtie semivelină. După aceea am luat vreo treizeci coli de indigo.

În sfîrșit am luat două dactilografe. „Ce facem?” m-a întrebat ele. „Luăm măsuri”, am spus eu. Și am dictat: „Către unitatea nr. . . . X . . . Conform hotărîrii luate în plenara de producție sintezi înștiințați că urmează să reduceți substanțial procentul de rebuturi!”. Am împărțit topul de hirtie la cele două dactilografe și le-am spus să bată textul de mai sus, pînă termină hirtia. Dactilografele însă, din spirit de comoditate, mi-au spus că noi nu avem atîtea

unități cîtă hirtie are topul, și e păcat și de timp și de hirtie. La care, eu, le-am pus la punct: „Nu știți să priviți în viitor, tovarășe! În viitor adică peste două zile, vom face o revenire! Și peste trei zile altă revenire! Ați priceput? Revenim pînă lichidăm topul! Așa că, vă rog scrieți!”

De unde să știe două fete tinere ce se cheamă aia să iei măsuri? Dacă ar avea experiența mea ar ști că o circulară o trimiți prima dată nu pentru ca să aibă vreun efect. Nu. O circulară o trimiți ca să ai la ce reveni. Abia atunci are efect cînd scrii: „Revenim la adresa noastră numărul . . . din . . . și vă comunicăm că . . .” și urmează tot ce-ai scris și în prima. Iar efectul e colosal cînd scrii a treia oară: „Revenind la adresa noastră numărul . . . din . . . și la adresa noastră numărul . . . din . . .” și scrii exact ce ai scris și-n celelalte două. Totul este să iei măsuri. Să iei măsuri să nu-ți lipsească hirtia și să plece poșta la timp.

Am făcut așa cum mi-am propus. Am expediat o circulară și două reveniri de fiecare unitate. Și după aceea m-a chemat directorul: „Lucrezi birocratic, tovarășe!” mi-a spus el. „Eu birocratic?” „Da, dumneata birocratic! Operativitate îți cer. Mai

Dragă Urzico

URZICUȚO,

Roagă-l tu pe tovarășul deputat raional, ales la 11 martie în circumscripția electorală de care (în străzile periferice Gîrleni, Depășirii și Căpitan Savopol (raionul Lenin), să convingă sfatul nostru popular că... ar cam fi timpul să fie pavate și aceste străzi.

Sau vei spune să mai așteptăm, că se face și pavarea străzilor după anumite norme.

S-or fi făcînd. Dar starea în care se află aceste străzi, inclusiv strada Depășirii... depășește orice... normă.

A. Albu

strada (...nepavată)
Depășirii nr. 25
București

URZICO DRAGĂ,

Propunem să învățăm puțină istorie. În lecția de azi vom vorbi despre... Sultanul de la Rădăuți, supranumit inginerul Sultan Marcel.

El a domnit de la 1 decembrie 1955 pînă la 18 decembrie 1955, în era noastră, ca sultan-director la I.R.T.A. Suceava (Intreprinderea regională de transporturi auto) cu sediul la Rădăuți.

Vechii sultani aveau haremurii. Monarh modern, Sultan Marcel a pretins la instalare doar: sonerie, secretară orară de audiențe, antecameră, limuzina întreprinderii săi transportate lemnele de bucătărie la domiciliu, și... respect și disciplină, șefii de servicii să-i vorbească numai cu capetele descoperite!

În special în privința respectului și a disciplinei, Sultan Marcel era... turc: pe salariații care intrau în biroul său fără cravată la gît și cu haina nefechelată la toți nasturii, îi dădea, scurt, afară - Auzi, bă? Ieși afară!... le zicea.

Fericita domnie a acestui Sultan a fost lungă. A durat 18 zile și s-a sfîrșit cu bine: cu încasarea de către dînsul, la aprobarea dînsului, de la casieria întreprinderii, a sumei de 3.800 de lei, drepturi de concediu de... odihnă și cheltuieli de deplasare... la București, de unde nici nu s-a mai întors.

Sau, de s-o fi întors între timp, tot un drac, vorba istoricilor, va fi fost, după felul cum de la început turtit-a fesul.

...Ca să vezi și tu, dragă Urzico, ce... istorii se întîmplă uneori, cu unii, pe la noi.

I. Liviu și C. Valerian
salariați I.R.T.A.
Rădăuți

DRAGA URZICO,

Aici în comuna Rîu-Alb (raionul Pucioasa, regiunea Ploiești) sîntem foarte la curent cu evenimentele. Fiindcă citim ziare.

De pildă, la vreo săptămînă după Anul Nou am aflat că

vor veni sărbătorile de iarnă iar la 1 martie am aflat cum o să fie vremea în cursul lunii februarie.

Pentru că citim ziarele... cînd ni le difuzează tovarășa Banu Vasilica de la sfatul popular comunal. La cîte două săptămîni sau la cîte o lună.

Nu e prea tîrziu. Dar ceva-ceva mai repede, tot am vrea să aflăm știrile care ne interesează. În special știrea că... nu va mai difuza tovarășa Vasilica ziarele în comuna noastră.

Vitalian Popescu
Comuna Rîu-Alb
Raionul Pucioasa

DRAGĂ URZICO,

Îți scriu din Sarmisegetuza (raionul Hațeg, regiunea Hunedoara) cum că aici... „la Sarmisegetuza stă mîndrul Decebal ce-a frînt popoare multe, de jos și de pe cal”, - iar la „magazinul universal” din comună... stă nevîndută marfa de la sectorul textile și încălțăminte, nefîind cine s-o vîndă. Fiindcă gestionarul acestui sector... stă mai mult acasă decît la magazin.

Convinge-l dară tu, dragă Urzico, pe tovarășul gestionar Iovan Minciună (așa-l cheamă) că acesta e adevărul: în magazinele noastre, fie cooperatiste, fie de stat, funcția unuia responsabil nu este de... stat acasă, ci la magazin.

Mulțam frumos!

Stef Ioan
Sarmisegetuza

URZICO DRAGĂ,

Locuim admirabil într-un lot de locuințe nou-nouțe, în apartamente frumoase, cu băi, bucătării, cămări, sobe de teracotă și gaz metan.

Locuim însă admirabil nu mai cînd... plouă. Fiindcă atunci știm o socoteală: plouă în casă pentru că plouă și afară. Dar nu mai are nici o socoteală - cînd afară nu mai plouă și nu mai ninge - dar continuă să curgă în casă apă din tavan.

Explicația „tehnică”: curge apa care s-a infiltrat în tavan cînd a plouat sau a nins.

Și explicația... explicației: acoperișul acestor locuințe e de țiglă (prin care pătrunde apa ușor deoarece au fost aranjate prost), iar sub această țiglă nu există nici un material (carton asfaltat, etc.) ocrotitor. Nu l-a pus Intreprinderea de construcții nr. 1, care a construit aceste locuințe.

Așa că, dragă Urzico, locuințele noastre au nevoie urgentă de alte acoperișuri.

Totodată, deși e vorba de acoperișuri, cei vinovați de această ispravă, nu trebuie... acoperiți.

V. Drăgan, P. Petrescu
și ceilalți locatari din
Șoseaua Mihai Bravu nr. 227
București

Desen de MATTY

„URZICA” REVISTĂ BILUNARĂ DE SATIRĂ ȘI UMOR
Redacția: Calea Victoriei nr. 25. Telefoane:
Secretariatul de redacție 4.28.15.
Secția scrisori 4.60.34, Secția viața internă 4.72.23

Desen de A. POCH

Ma! sint țăranii care nu ies la însămînțări pînă nu cîntă cucul.

CUCUL: — Dacă mă mai ține răgușeala,
ăsta rămîne cu ogorul neînsămînțat l...

